

ikke, hvorledes Spørgsmaalet vil blive optaget, det er jo muligt, at Staten ikke kan gaa ind derpaa; men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes han stiller sig dertil. Det er, som sagt, noget ganske lignende, som hans Kollega foreslog med Hensyn til et andet Spørgsmaal. Dernæst ønsker jeg at gøre en Bemærkning til

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Justitsministeren (Billow): Da Tilbudet kom fra Slangerup om at afholde alle Udgifterne ved Bygningen, tog Ministeriet det under Overvejelse. Det saa straks meget fristende ud, og personlig blev jeg ogsaa glad ved Tilbudet, men ved nærmere Overvejelse kom jeg til det Resultat, at det selvfølgelig vilde blive dyrere for Staten, idet den Rente, som Kommunen maatte give af Laanet, vilde blive dyrere end den, Staten kan laane til. Efter Konference med Finansministeren opgav vi derfor den paagældende Plan.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Brorsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4563).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

C. Sørensen: I § 9 i Lov af 19. April 1907 om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr bestemmes det, at Loven kun skal gælde, indtil den bliver underkastet en Revision, dog ikke udover 5 Aar. Nu til Sommer ere disse

5 Aar udløbne, og det bliver da Lovgivningsmagtens Sag at træffe Bestemmelse om, hvorvidt Loven skal vedblive at gælde eller ej. Ministeriet har nu forelagt et Forslag om at bibeholde Loven med nogle enkelte Ændringer endnu i 5 Aar. Jeg deler fuldt ud den Betragtning, idet jeg vilde finde det uheldigt, om Loven faldt bort nu. Jeg tror at turde udtale, at Loven har gjort betydelig Gavn. Da vi i Samlingen 1905—06 behandlede dette Spørgsmaal her, var det et helt nyt Felt, vi drog ind under Lovgivningens Omraade. Det var en ny Art Domstole i disse Sager, vi her etablerede, nemlig Voldgiftsdomstole. Det var derfor ganske naturligt, at denne Lov nærmest maatte betragtes som en Forsøgslov, og der var derfor ogsaa indsat en Revisionsbestemmelse, der, saa vidt jeg husker, lød paa, at Loven skulde revideres i Løbet af 2 Aar, men Fristen blev i Landstinget, hvor Lovforslaget kom til Behandling i Samlingen 1906—07, forlænges til 5 Aar.

Grunden til, at vi overhovedet kom ind paa at lovgive paa dette Omraade og drog Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr ind under en Voldgiftsdomstol, var den Omstændighed, at vor Procesmaade er uhyre langsom og uhyre bekostelig. Vi havde fra tidligere Tid Eksempler paa, at den Slags Sager kunde strække sig over flere Aar, og at Omkostningerne ved Processen kunde løbe op til det dobbelte af det omstridte Dyrs Værdi. Dette var Grunden til, at Kravet om at faa denne Slags Tvistigheder afgjorte ved Voldgift kom frem. I den Anledning maa det maaske være mig tilladt at minde om, at der, da vi behandlede Sagen her i Folketinget i Samlingen 1905—06, til Udvalget kom et Andragende fra de samvirkende jyske Landboforeninger om Tilladelse til at indstille de Mænd, der skulde fungere som Voldgiftsmænd. I dette Andragende gjorde de opmærksom paa, at allerede for saa lang Tid siden som i 1896 havde ved deres Forhandlinger Spørgsmaalet om at faa etableret en Voldgiftsdomstol til at paakende saadanne Tvistigheder været fremme. Det er altsaa ikke saaledes, som jeg har set det fremstillet i forskellige Blade i den senere Tid, at Fremsættelsen af Lovforslaget skyldtes et Ønske eller Lune af Alberti. Det er der slet ikke Tale om. Det var et Krav, der var fremsat udefra. Skønt der, saa vidt jeg mindes, ikke til Lovgivningsmagten var indgaaet en direkte Anmodning om at optage Spørgsmaalet, var det dog en Sag, der havde været drøftet ude i